

PEPELJUGA

(Dječje kazalište Branka Mihaljevića, Osijek, 10. travnja 2008.)

Dana 10. travnja 2008. u 18 sati, I. godina Predškolskoga odgoja Učiteljskoga fakulteta pogledala je predstavu „Pepeljuga“ u dječjemu kazalištu Branka Mihaljevića u Osijeku.

Ana Tonković Dolenčić prema Charlesu Perraultu

Režija: Ivan Leo Lemo

Scenografija: Vesna Režić

Kostimografija: Mirjana Zagorec

Koreografija i scenski pokret:

Tamara Curić

Skladatelj: Zvonimir Dusper

Oblikovanje rasvjete: Miljenko Bengez

U predstavi glume:

Snježana Ivković / Ivana Soldo

Zvjezdana Bučanin

Areta Ćurković

Lidija Helajz

Miroslav Čabraja / Mladen Vujčić

Ivica Lučić

Tihomir Grljušić

Đorđe Dukić

Inga Šarić

Aleksandra Colnarić

Priča o Pepeljugi jedna je od najpoznatijih i najstarijih svjetskih bajki. Prva, grčko-egipatska priča o djevojci takvoga udesa zabilježena je u 1. stoljeću prije Krista, a tada je poznata staklena cipelica bila sand-

la ukrašena ružama koju je djevojci Rhodopis uzeo orao i bacio je faraonu pred noge. Faraon je obišao čitavu zemlju ne bi li pronašao djevojku kojoj ta sandala pristaje. Najranija europska Pepeljuga zabilježena je u Italiji od sakupljača bajki Giambattista Basile početkom 17. stoljeća i poslužila je kao osnova za francusku verziju Charlesa Perraulta iz 1697. godine i njemačku braće Grimm u 19. stoljeću.

Već generacijama djeca odrastaju uz priču o djevojčici Pepeljugi jer su njezine osobine karakterne kvalitete koje svaki roditelj želi usaditi i svom djetetu – dobrota, poštenje, iskrenost, skromnost, poniznost...

Sretan završetak u pravilu podrazumijeva i ljubav, što dodatno oplemenjuje maštu i optimizam svakog djetinjstva. Odrastajući uz takve priče u sebi gradimo sigurne kutke iz kojih ćemo crpiti snagu za teške trenutke koje ne zaobilaze niti jednu, makar i najobičniju biografiju.

Dakle, Pepeljugin se otac, nakon smrti njezine majke, oženio za zlu ženu koja je imala dvije kćeri, ambiciozne i zavidne. Njih su se tri potrudile Pepeljugi zagonjati život. Degradirale su je u sluškinju i na razne je načine pokušavale poniziti. Međutim, ako je netko ponizan, ne može ga se poniziti. Pepeljuga je bila dakle ponizna, skromna, istinoljubiva, strpljiva, miroljubiva i vjerovala

je u ljubav. A baš te odlike su kozmička staza za sreću i pedagoški magnet ove priče. Kada Pepeljugina tuga postane neizdrživa, ova priča postaje bajka. Pojavljuje se fantastično biće ih druge dimenzije i pretvara bundevu u kočiju, miševe u konje, a Pepeljugu su najljepšu djevojku koja odlazi na bal u raskošnoj haljini i staklenim cipelicama. Ondje upoznaje princa i ostaje u legendi.

Kao što je Perrault aktualnostima i suvremenim asocijacijama preradi- vao narodne priče u bestseller bajke ne bi li zabavio aristokratsku čitalačku i slušalačku publiku svoga vemena, tako i ova predstava poseže u inventar pop kulture ne bi li Perraultovu priču približila današnjoj mlađoj publici. To znači da predstava zadržava Perraultov okvir, likove i narativni slijed, ali će u svojoj autorskoj razradi suvremenim dramaturškim postupcima pokušati propitati što je ono što u takvoj priči i danas opstaje kao bezvremeno. Izazov koji nudi Pepeljuga leži upravo u njezinoj općenitosti i poznatosti. Uz pretpostavku da neke vrijednosti poput skromnosti, strpljivosti i vjere u ljubav nikada ne

zastarijevaju, još jednom je dobro vrijeme da se takva bajka ponovno ispriča jer optimizma i sretnih završetaka jednostavno nikada nije bilo previše.

Predstava je pokupila odlične kritike od medija i od gledatelja. Djeca su oduševljena predstavom, očarani su pjesmom u predstavi, a najviše su zadovoljni što je i u ovoj interpretaciji priča „Pepeljuga“ imala sretan završetak.

Gledatelji su mogli vidjeti odličnu predstavu! Odlični glumci, smiješni kostimi, jako dobra scena – sve je to učinilo ovu predstavu jako zanimljivom i vrijednom gledanja. Glumci su, nas starije generacije podsjetili na predivnu priču koju smo svi rado slušali u djetinjstvu, a djeci pokazali priču na drugi, realniji, način. Ples i pjevanje, svađanje Brunhilde i Izolde i njihova misija udaje učinili su predstavu duhovitom i cijelo je kazalište odzvanjalo smijehom.

Katarina Brkić
studentica I. godine
Predškolskog odgoja
na Učiteljskom fakultetu u Osijeku